

יאמר רבינו ז"ל בפירושו שבפרק שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואינו צדיק גמור בעודת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

גליון תע"א **תזריע מצורע** תשפ"ו

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשס"ג) (מס' א.ה.ט.ס.ט.ט.) מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות

כי כל שיחה ששלו היא התעוררות נפלא ונבוא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחר לפי מדרגתו יקרה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

וביום השמיני ימול

לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו קִדְשַׁת שַׁבָּת

וביום השמיני ימול בשר ערלתו וכו', שהוא כדי שיעבר עליו שבת, כמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה. כי אי אפשר להכניע הרע שהוא הערלה מהאדם, עד שיעברו עליו שבעה ימים תחלה. שהם פנגד שבעת ימי בראשית שכלם נכללין בשבת. וביום השמיני אז הוא בחינת המשבת קדשת שבעת ימי בראשית, שהם בחינת קדשת שבת לימי החל שהתחיל ביום השמיני ליצירה כנ"ל.

ועל כן אז דיקא מלין בשר ערלתו ומכניעין ומבדילין ממנו הרע שהוא הערלה. כדי להמשיך הקדשה על התינוק הנמול שעקר הקדשה הוא להמשיך קדשת העולם הבא, שהוא קדשת שבת לזה העולם, שהוא בחינת ימי המעשה כנ"ל, שזה נעשה ביום השמיני דיקא כנ"ל. וכן לענין קרבן שאי אפשר להכשירו לקרבן שהוא בחינת ברור המדמה כי אם ביום השמיני וכנ"ל לענין מילה, כי יום השמיני של מילה ויום השמיני של הרצאת הבהמה לקרבן הם בבחינה אחת, כמובן בדברי רז"ל:

ליקוטי הלכות חול המועד ד' יא

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר נתן שפירא הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

וְעֵמֹךְ כִּלְאֵם צִדִּיקִים

וְזֶה שְׂאוֹמְרִים פְּרָקֵי אָבוֹת בִּימֵי הַסְּפִירָה מִפְּסַח עַד עֵצְרֵת. זֶה בְּחִינַת תּוֹכְחָה שֶׁל הַצִּדִּיקִי אֲמֵת שֶׁעַל יָדָם נִתְגַּלָּה הַחֶסֶד שֶׁעַל יָדֵי זֶה קוֹצְרִין וְחוֹתְכִין אֶת הַמַּלְכוּת וְכוּ', כַּנ"ל. כִּי מִסְכַּת אָבוֹת הִיא כִּלְאֵם תּוֹכְחָה וּמוֹסֵר הַשֵּׁפֶל שֶׁעַל יָדֵי זֶה חוֹתְכִין אֶת הַמַּלְכוּת חֲכָמָה תִּתְאַה הַנ"ל וּמַעֲלִין אוֹתָהּ לְאוֹר הַפָּנִים שֶׁעַל יָדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹת כַּנ"ל.

וְעַל כֵּן קֹדֶם פְּרָקֵי אָבוֹת מִתְחִילִין הַמְּשֻׁנָּה, כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ' לְהוֹרֹת שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁהַצִּדִּיקִים אוֹמְרִים לָנוּ תּוֹכְחָה וְלִפְעָמִים תּוֹכְחָתָם בְּדַרְךְ בְּזִיווֹן. אִין כּוֹנְנָתָם לְרַחֵק אוֹתָנוּ חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כִּי בְּאֲמֵת כָּל כּוֹנְנָתָם רַק לְקָרֵב, כִּי הֵם מַעֲלִין וּמוֹצִיאִין הַטוֹב שֶׁבָּנוּ, כִּי הֵם מְסַתְּפִלִין עַל הַטוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפֹלוּ כְּשֵׁעֲרָה. וְעַל כֵּן בְּאֲמֵת כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: וְעֵמֹךְ כִּלְאֵם צִדִּיקִים וְכוּ'. וְהַכֹּל בְּכַח הַצִּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָעוֹסְקִים בְּתַקוּנֵינוּ וְכוּ'.

וְעַל כֵּן קוֹרִין בְּאֵלּוּ הַיָּמִים פְּרִשְׁת מְצַרְע שֶׁהוּא בַּעַל לָשׁוֹן הָרַע שֶׁחָמוֹר מִכָּל הָעוֹנוֹת מִחַמַּת שְׂאִינוֹ מְסַתְּפֵל עַל הַטוֹב וְכוּ'.

ליקוטי הלכות נזיקין ד'

ונתתי נגע צרעת בבית

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

כָּל הַסְּגֵלוֹת שֶׁל כָּל הָאֲבָנִים טוֹבוֹת

מֵה שֶׁמִּבְּאֵר בְּסִפּוּר הַמַּעֲשֵׂה מִהֵבֵן מֶלֶךְ שֶׁנַּעֲשָׂה
מִצּוֹרֵעַ וְאַחַר כֵּן נִתְרַפָּא וְנִתְיַבֵּשׁ הַצָּרַעַת וְנִקְלָף כָּל
הָעוֹר מִמֶּנּוּ וְאִז נִתְגַּלָּה וְנִרְאָה שֶׁהוּא כֻּלּוֹ
מֵאֲבָנִים טוֹבוֹת וְהָיוּ לוֹ כָּל הַסְּגֵלוֹת שֶׁל כָּל
הָאֲבָנִים טוֹבוֹת, מִצִּינּוֹ כִּעֵין זֶה לְעֵינֵי יִרְשָׁת
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל עַל פְּסוּק כִּי תָבֹאוּ
אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְנִתְתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזֵתְכֶם
וְכִמוֹ שֶׁפִּרֵּשׁ רַש"י שֶׁשֶׁם שֶׁעַל יְדֵי זֶה מֵצֵאוּ יִשְׂרָאֵל
מִטְּמוּנֵיזוֹת שֶׁל זֶהב שֶׁהִטְמִינּוּ הָאֱמוּרָיִים בְּקִירוֹת
בְּתֵיהֶם.

וְעֵין בְּמִדְרַש רַבָּה שֶׁדִּרְשׁוּ רַז"ל פְּסוּק זֶה עַל חֶרְבֵּן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְסִיּוּם שֶׁם וְלִקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב הִנְנִי יוֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן בּוֹחַן פְּנֵת
יְקָרְת וְגו' בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמוֹן.

זמרת הארץ על סיפורי מעשיות

עמוד זה נתרם לזכות
החפץ בעילום שמו שיחי

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

ספירת העומר

מִתְגַּעְגַּע וְכוֹסֶף וּמִשְׁתוֹקֵק

עקר הספירה הוא בחינת השתוקקות וכסופין דקדושה, שכל אחד נכסף ומשתוקק ומתגעגע לזכות לקבלת התורה בשבועות. וזהו בחינת ספירה שהיא בחינת השתוקקות וגעגועים. כמו מי שסופר הימים מחמת שמתגעגע וכוסף ומשתוקק מאד לאיזה דבר, מחמת זה סופר הימים מתי יזכה לבוא לאותו הדבר.

כי בפסח עקר הגאולה על ידי השתוקקות והכסופין דקדושה כנ"ל, אבל אז היה הכל על ידי אתערותא דלעלא לבד פידוע, אבל אחר כך צריכים שנתעורר אנחנו מעצמנו בבחינת אתערותא דלתתא וזה בחינת ספירה שאנחנו בעצמנו צריכים להתעורר, לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע להתקרב אליו יתברך שזהו בחינת ספירה כנ"ל. ועל כן בשעת ספירה הוא התעוררות גדול והשתוקקות נמרץ מאד לה' יתברך, כי עקר הספירה הוא בחינת השתוקקות וכסופין דקדושה כנ"ל.

ליקוטי הלכות דם א' ו

עמוד זה נדבט הר"ר יחזקאל ראטמאן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד שיחי' למזל טוב

ספירת העומר

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

הַתְּעוֹרְרוֹת בְּתִשּׁוּקָה נִפְלְאָה

וְזֶהוּ בְּחִינַת גְּדֹל הַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל
הַכְּשָׁרִים בְּשַׁעַת הַסְּפִירָה, כַּנֶּרְאָה בַּחוּשׁ גְּדֹל
הַהֲתְעוֹרְרוֹת בְּתִשּׁוּקָה נִפְלְאָה בְּעֵת שִׁישְׁרָאֵל
מְקִימִין מְצוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר, כִּי הָעֵקֶר מְצוֹת
סְפִירַת הָעוֹמֵר הוּא לְהַגְבִּיר הַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה,
לְהַמְתִּיק הַדִּינִים עַל יְדֵי זֶה וּלְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל
הַמְּבִיעוֹת וְכַנ"ל.

ליקוטי הלכות הכשר כלים ד' ל

לַעֲשׂוֹת עֵסֶק כְּזֶה מִסְפִּירַת הָעוֹמֵר

גְּדֹל הַהֲתְעוֹרְרוֹת שֶׁהָיָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעֵת קִיוֵם מְצוֹת
סְפִירַת הָעוֹמֵר הָיָה לְאִין שְׁעוֹר, שֶׁהָיוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְשַׁתְּפָכִים
אִז בְּתַפְלָתָם מְאֹד לְטַהֲרֵנוּ מִקְּלָפוֹתֵינוּ וּמִטְּמְאוֹתֵינוּ וְכוּ' וְכוּ'.
וּמִסְפָּרִים שֶׁבְּעֵת שֶׁהִגִּיעוּ לְרֵאשׁוֹנָה הַחֲסִידִים הִיָּקְרִים רַבֵּי מְנַדְלֵי
לִישׁוּוֹאק וְחִבְרוּ רַבֵּי בְּרוּךְ אֲפָרַיִם זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה בְּעַל הַמְּחַבֵּר
בְּאֵבֵי הַנַּחַל, וְשָׁמְעוּ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעֵת סְפִירַת הָעוֹמֵר,
הַתְּפִלָּאוּ וְאָמְרוּ זֶה לְזֶה: אִז זַיִי קַעֲנַעַן מֵאֲכָן אִזָּא פֶּאֶרְאֵד פּוֹן
אַ סְפִירָה אִיז דָּא דָּא עֶפְעַס - אִם הֵם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּזֶה עֵסֶק
וְעִנְיָן מִסְפִּירַת הָעוֹמֵר, בּוֹדֵאֵי שֵׁישׁ כָּאֵן מִשְׁהוּ. וְקִבְלוּ מְזֶה עוֹד
תְּקוּף רַב לְהַתְקַרְבוֹתָם.

שיח שרפי קודש

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אהרן נימני הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

שִׁיחֲזִירוּ פְּנֵיהֶם מִדְרֻכֵיהֶם כְּדִי לִסַּע עִמּוֹ לְמָקוֹם רְבוֹ:

וְכִשְׂרָאוּ שְׂאֵין יְכוּלִים לְמַנְעוֹ בְּדַבְרִים וּטְעוֹת עֲמָדוֹ וּמְרֹדוֹ בּוֹ וְאָמְרוּ שְׂאֵינָם רוֹצִים לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּדַבֵּר זֶר כְּזֶה, וְגַעַר עֲלֵיהֶם שִׁיעֲשׂוּ כְרֻצוֹנוֹ דִּיקָא. וְהֵם לֹא רְצוּ לִשְׁמְעוֹ. וְהִתְחִיל לְכַעַס עֲלֵיהֶם מְאֹד עַל שְׂאֵינָם רוֹצִים לְצִיַּת אוֹתוֹ כִּי הוּא הִבְעֵל הַבַּיִת שְׁלֵהֶם וּמְחִיבִים לִשְׁמַע לּוֹ כִּכֵּל אֲשֶׁר יֹאמֶר:

בְּתוֹךְ כֶּף הוֹדִיעוּ לּוֹ הָאָמֶת שֶׁהוּא כֶּבֶר מֵת וְשִׁפְלֵ אֵלָיו שְׁנוֹסְעִין עִמּוֹ הֵם מְלֹאכֵי חֲבֵלָה שֶׁהֵם מוֹלִיכִין אוֹתוֹ וּמְטַעֲיִין אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה. עֲנֵה וְאָמַר עֲתָה בּוֹדָאי אֲנִי חֲפֵץ דִּיקָא שְׁתּוֹלִיכּוּ אוֹתִי מִיַּד לְרַבֵּי הַצַּדִּיק הַנִּלְל. עֲנּוּ הֵם וְאָמְרוּ עֲתָה בּוֹדָאי אֵין אֲנוּ מְרֻצִים לָזֶה לְהוֹלִיךְ אוֹתָךְ אֵלָיו, וְהָיוּ מִתְעַצְּמִים בְּדִין זֶה, הוּא רָצָה שִׁיּוֹלִיכּוּ אוֹתוֹ לְרַבּוֹ וְהֵם לֹא רְצוּ: עַד שֶׁהִבִּיאוּ אֶת הַמְשֻׁפֵּט לִפְנֵי הַבַּיִת דִּין שְׁלַמְעֵלָה. וּפְסָקוֹ שֶׁהַדִּין עִמּוֹ שְׁצָרִיכִין לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ לְהוֹלִיכּוֹ מִיַּד לְרַבּוֹ:

וְכֵן הָיָה שֶׁתִּכְף וּמִיַּד הוֹלִיכּוּ אוֹתוֹ לְרַבּוֹ הַצַּדִּיק מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנִּלְל, שֶׁהָיָה עֹדֵין בְּחַיִּים אַז בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהִבִּיאוּהוּ לְבֵיתוֹ. וְכִשְׁנִכְנַס לְבֵית הַצַּדִּיק מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנִּלְל, נִכְנַס עִמּוֹ אֶחָד מֵהַמְחַבְּלִים וְנִפְחַד הַצַּדִּיק וְנִשְׂאָר חֲלָשׁוֹת וְעוֹרְרוֹ אוֹתוֹ. וְאַחַר כֶּף יָשַׁב הַצַּדִּיק וְעָסַק בְּתַקּוּנוֹ בְּעֶרְךְ שְׁמוֹנֵת יָמִים עַד שֶׁתִּקְנּוּ. וְהוֹדִיעַ אַז הַצַּדִּיק הַנִּלְל לְבִנְיָ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יְכוּל שֶׁנִּפְטַר הַשְּׁלִיחַ הַנִּלְל כִּי לֹא יָדְעוּ עֹדֵין מִזֶּה כִּלְל, וְסִפֵּר לָהֶם כָּל הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה (וְזֶה הָיָה מְכָרְח לָהֶם מְאֹד לִידַע מִפְּטִירָתוֹ כְּדִי לִידַע אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעַסְקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעַנְיַן הַשְּׁלִיחוֹת לְחוּץ לְאַרְץ).

וְסִפֵּר רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַמַּעֲשֵׂה לְמַעַן דַּעַת עַד כִּמְהָ צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּהִתְקַרְבוֹת לְהַצַּדִּיק גַּם שֵׁם אַחַר פְּטִירָתוֹ, וְהַעֲקָר תְּלוּי בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂמִי שֶׁהוּא חֲזָק בְּזֶה הָעוֹלָם בְּאִמּוּנָה בְּהִתְחַזְּקוֹת הָאֱמִתִּית יִזְכֶּה גַּם שֵׁם לָזֶה. כִּי כְּפֹהַם מֶה דְאִתְדַבֵּק בַּר נֶשׁ בְּהֵאֵי עֲלֵמָא כֵּן הוּא בְּעֵלְמָא דְאִתִּי, וְאַז בּוֹדָאי לֹא יוֹכֵל לְמַנְע אוֹתוֹ שׁוֹם מוֹנֵעַ מִלִּילָךְ לְהַצַּדִּיק גַּם מִשָּׁם:

חיי מוהר"ן קא

וְסִפֵּר רַבְּנוֹ ז"ל שֶׁהָיָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד מְאֻנְשֵׁי רֵיִסִין שְׁנוֹסֵעַ יַחַד לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּכֻרָס מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל זְכָר צַדִּיק לְבִרְכָה מוֹיִטְפֶּסֶק (וְכִבֵּר יָדוּעַ מְגֻדֵל הַמְּחַלְקֵת שֶׁהָיָה עַל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים בְּיָמֵים הַקּוֹדְמִים, בְּפֶרֶט בְּמַדִּינוֹת לִיטָא וְרֵיִסִין, וְכֵל מִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לָהֶם הָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר) וְהִסְכִּימוּ שֶׁם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְחוּץ לְאַרְץ בְּשִׁבִיל לְהִבִּיאַ מַעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּנֶהוֹג. וּבְדֶרֶךְ הַלּוֹכּוֹ עַל הַיָּם נִפְטַר לְעוֹלְמוֹ זֶה הָאִישׁ הַשְּׁלִיחַ הַנִּלְל שֶׁהָיָה מְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנִּלְל:

וּבְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לֹא יָדְעוּ עֹדֵין כִּלְל, וְאַחַר פְּטִירָתוֹ נִדְמָה לּוֹ כְּאֵלּוֹ הוֹלֵךְ וְנוֹסֵעַ לְלִיפְסִיק עִם אֲנָשִׁים שְׁלוֹ כְּאֲשֶׁר הָיָה נוֹהֵג בְּחַיָּו, כִּי הָיָה סוֹחֵר גְּדוֹל וְהָיָה נוֹסֵעַ לְלִיפְסִיק בְּחַיָּו. וְנִדְמָה לּוֹ גַּם עֲתָה כְּאֵלּוֹ הוּא נוֹסֵעַ לְשָׁם עִם הַנְּאָמָן שְׁלוֹ וְהִבְעֵל עֲגֻלָּה כְּדֶרֶךְ תְּמִיד:

בְּדֶרֶךְ נְסִיעָתוֹ הִתְחִיל לְהִתְגַּעֵגַע וְלְהִשְׁתַּוְּקַק מְאֹד לִסַּע לְרַבּוֹ מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנִּלְל לְקַבֵּל פְּנֵי הַקְּדוֹשִׁים. וּמִרַב תְּשׁוּקָתוֹ הָיָה חֲפֵץ לְהַפְקִיר הַכֵּל וּלְשׁוּב מְאֻמְצַע הַדֶּרֶךְ לְמָקוֹם רְבוֹ הַנִּלְל וְהִתְחִיל לְדַבֵּר זֹאת לְאֲנָשָׁיו שְׁנוֹסְעוֹ עִמּוֹ שֶׁהוּא מִשְׁתַּוְּקַק לָזֶה. וְהִתְחִילוּ לְשַׁחֲוֹק מִמֶּנּוּ וּלְדַחֲוֹתוֹ מִזֶּה, כִּי אִיךָ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת לְסַתֵּר מִשָּׂא וּמִתֵּן כְּזֶה וְכוּ' וְעַל יְדֵי זֶה מְנַעוּהוּ מִזֶּה:

אַחַר כֶּף חָזַר וְנִתְלַהֵב בְּהִשְׁתַּוְּקוֹת נִמְרָץ לִסַּע לְרַבּוֹ וְחָזַר וְאָמַר לְאֲנָשָׁיו שֶׁהוּא חֲפֵץ בְּזֶה וְחָזְרוּ לְמַנְעוֹ וּלְדַחֲוֹתוֹ בְּדַבְרֵיהֶם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבַטֵּל מִשָּׂא וּמִתֵּן כְּזֶה, לְשׁוּב מִדֶּרֶךְ כְּזֶה לְלִיפְסִיק לְבַטֵּל עָסַק כְּזֶה, וְלִנְסֵעַ עֲתָה לְבֵית רְבוֹ. וְשָׁמַע לְדַבְרֵיהֶם גַּם בְּפַעַם הַזֹּאת וְנִמְנַע מִזֶּה:

אַחַר כֶּף חָזַר וְנִתְעוֹרֵר בְּהִתְעוֹרְרוֹת רַב וְגֻדוֹל מְאֹד וְאָמַר שְׂאֵינּוֹ שׁוֹמֵעַ כִּלְל שׁוֹם דָּבָר כִּי הוּא רוֹצֵה דִּיקָא מְאֹד לְנִסְעַ לְרַבּוֹ וְלְהַפְקִיר הַכֵּל בְּשִׁבִיל זֶה, וְכֵל מֶה שְׂאֲנָשָׁיו מְנַעוּ אוֹתוֹ בְּדַבְרִים וּטְעוֹת וְאִמְתְּלוֹת אִיךָ אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה בְּאִמְצַע עָסַק כְּזֶה. לֹא שָׁמַע לְדַבְרֵיהֶם כִּלְל וְהָיָה חֲזָק בְּדַעַתוֹ לְנִסְעַ דִּיקָא תִּכְף וּמִיַּד לְרַבּוֹ. וְצוּהָ עֲלֵיהֶם

זמני שבת קודש פרשת תזריע מצורע

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:34	6:33	6:50	6:34	6:43	6:34	7:31	7:15
שקיעה ערב שב"ק	7:14	7:13	7:12	7:14	7:13	7:14	7:53	7:37
חצות הלילה	1:37	1:38	1:39	1:38	1:38	1:38	2:30	2:09
עלות השחר	4:52	4:52	4:52	4:48	4:52	4:49	4:18	4:45
עטיפת הטלית	5:16	5:16	5:16	5:12	5:16	5:13	4:52	5:13
נין החמה	6:07	6:08	6:08	6:05	6:08	6:06	6:03	6:13
סוף זמן קר"ש מג"א	8:34	8:35	8:35	8:31	8:34	8:32	8:22	8:37
חצות היום	12:38	12:39	12:40	12:38	12:39	12:38	12:58	12:55
שקיעה שב"ק	7:14	7:13	7:13	7:15	7:13	7:14	7:54	7:38
צאת השבת	7:48	7:49	7:50	7:49	7:49	7:49	8:46	8:50
צאה"ש 72 דק'	8:27	8:26	8:25	8:28	8:26	8:27	9:07	

כללים: הדלקת נ"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450

עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת אחרי קדושים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יג.	יד.	יד:	טו.	טו:	טז.	טז:
פח	פט	צ	צא	צב	צג	צד
קג	קנה	קנו	קנט	קסא	קסג	קסה
תורה ח' תגינא						
תקעו - תוכחה						
						עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"ב
						דף היומי ליקוטי הלכות ח"א
						שני עמודים ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
						התורה הזמנית